

برای اتحاد اقتصادی و پولی [به وجود نیامده بود] توسعه مقررات سرمایه آهسته بود. بعد از [پیمان] ماستریخت پیکره سریع‌الرشدی از قضاوت‌های دادگاه عدالت اروپا به وجود آمد که قبلاً این آزادی را نادیده می‌گرفتند. حرکت آزاد سرمایه از این نظر که به‌طور مساوی شامل کشورهای غیرعضو هم می‌شود، منحصر به فرد است. حرکت آزاد افراد بدان معنی است که شهروندان اتحادیه اروپا می‌توانند آزادانه بین کشورهای عضو برای زندگی، کار، مطالعه، یا بازنشستگی در کشور دیگر حرکت کنند. این مستلزم کاهش تشریفات اداری و به رسمیت شناختن مدارک حرفه‌ای کشورهای دیگر است. حرکت آزاد خدمات و مؤسسات اجازه می‌دهد که افراد خوداشتغال برای ارائه خدمات به‌طور موقت یا دائم بین کشورهای عضو حرکت کنند. اگرچه خدمات شست تا هفتاد درصد از تولید ناخالص داخلی را در بر می‌گیرد، قوانین این حوزه به اندازه سایر حوزه‌ها توسعه یافته نیست.

بازار داخلی

داخل اتحادیه از آنها عوارض گمرکی، مالیات تبعیض‌آمیز و یا سهمیه واردات درخواست کنند. کشورهای غیرعضو ایسلند، نروژ، لیختن‌اشتاین و سوئیس عضو بازار واحد هستند اما در اتحاد گمرکی عضو نیستند. نیمی از تجارت اتحادیه اروپا توسط قوانین هماهنگ‌شده آن پوشش داده می‌شود. حرکت آزاد سرمایه به این دلیل طراحی شده است تا گردش سرمایه‌گذاری مانند خرید املاک و خرید و فروش سهام بین کشورها را ممکن سازد. تازمانی که تمایل

دو هدف از اهداف اصلی هسته اصلی جامعه اقتصادی اروپا توسعه یک بازار مشترک، که پس از آن به بازار واحد تغییر نام داد و ایجاد یک اتحاد گمرکی بین کشورهای عضو آن بود. بازار واحد مستلزم گردش آزاد کالا، سرمایه، مردم و خدمات در اتحادیه اروپاست و اتحادیه گمرکی ناظر بر استفاده از تعرفه‌های خارجی مشترک در همه کالاها در مبادی ورودی به بازار است. هنگامی که کالا وارد بازار شد، کشورها نمی‌توانند برای گردش آزاد آن‌ها در

اتحاد کامل به دنبال سیاست مناسب برای هر موضوع خاص باشند. اتفاق آرا و مسائل مشکل که تحت سیاست امنیتی و خارجی مشترک مطرح می‌شوند، گاهی اوقات منجر به بروز اختلافاتی می‌شود، مانند مواردی که بیش از جنگ در عراق رخ داد. هماهنگ‌کننده و نماینده سیاست امنیتی و خارجی مشترک در اتحادیه اروپا، نماینده عالی اتحادیه در امور خارجه و سیاست‌های امنیتی است (در حال حاضر کاترین اشتون) که به نمایندگی از اتحادیه اروپا در سیاست خارجی و امور دفاعی شرکت می‌کند و وظیفه تبیین مواضع کشورهای عضو در مسائل سیاسی را به عهده دارد. همچنین نماینده عالی ریاست [دفتر] خدمات فعالیت‌های خارجی اروپا را به عهده دارد. این دفتر، بخشی منحصر به فرد در اتحادیه اروپاست که به‌طور رسمی از اول دسامبر سال ۲۰۱۰ به مناسبت اولین سالگرد رسمی شدن پیمان لیسبون شروع به فعالیت نمود. [دفتر] خدمات فعالیت‌های خارجی اروپا به‌عنوان وزارت خارجه و هیئت دیپلماتیک اتحادیه اروپا خدمت می‌کند.

روابط خارجی

Foreign relations

شد، باین‌حال، تا سال ۱۹۸۷، زمانی که [نهاد] همکاری‌های سیاسی اروپا به‌طور رسمی توسط قانون واحد اروپا معرفی شد، فعالیتی نداشت. پیمان ماستریخت نام همکاری سیاسی اروپا را رسماً به سیاست امنیتی و خارجی مشترک تغییر داد. هدف سیاست امنیتی و خارجی علاوه بر دستیابی به منافع جامعه اروپا و کل جامعه بین‌المللی، پیشبرد همکاری‌های مشترک، احترام بین‌المللی به حقوق بشر، مردم‌سالاری و حاکمیت قانون است. سیاست امنیتی و خارجی مشترک از تمام کشورهای عضو می‌خواهد تا با

همکاری بین کشورهای عضو در سیاست خارجی از تاریخ تأسیس این انجمن در سال ۱۹۵۷، زمانی که کشورهای عضو به عنوان یک بلوک در مذاکرات تجاری بین‌المللی در چارچوب سیاست تجاری مشترک شرکت می‌کردند، شروع شده است. قدم‌هایی برای نوعی هماهنگی گسترده‌تر در روابط خارجی در سال ۱۹۷۰ با ایجاد [نهاد] همکاری‌های سیاسی اروپا برداشته شد. از این رهگذر، فرآیند مشاوره‌ای غیررسمی بین کشورهای عضو با هدف شکل دادن سیاست خارجی رایج